

bedre stillede — dette er at stille Sagen paa Hovedet. Naar man skal hjælpe, skal der ikke være nogen Rubeenhed med Hensyn til, hvad der er nødvendigt, men man maa huske paa, at naar Samfundet ikke er rigt nok til at tilfredsstille alles Fornødenheder, saa skulle de, der skulle hjælpe, dog i alt Fald ikke gaa forud for dem, der skulle hjælpe. Dette er ingenlunde talt fra et Storbürgerstandpunkt; nej, det er netop talt fra den store Middeklasse's Standpunkt, som maa betale hertil, og det foreskriver mig, at denne har nogen Grund til at beklage sig, hvis man griber den Sag, de Spørgsmaal, for flod an. Man maa ikke glemme, at Kommunalbestyrelsen eller de, der overhovedet bygge og indrette den Slags Anstalter, kan have relativt let nok ved at gøre visse Ting saa godt som muligt, men de, der betale, maa forlange passende Maadehold ved Anvendelsen af deres Penge, deres Skatter. Jeg skal hermed slutte, idet jeg tror, at man midlertidig maatte kunne blive enig om en Skatteforhøjelse paa de givne Grundlag, indtil Spørgsmaalet i sin Helhed kunde komme under Overvejelse og faa en heldig Løsning.

Indenrigsministeren (Fingerslev):

Der var et æret Medlem, som i Gaar udtalte, at ingen Skat var velkommen. Jeg tror efter den Maade, hvorpaa han sagde det, at han dermed sigtede til, at ingen ny Skat er velkommen. Men jeg gad vide, om gamle Skatter ere velkomne; jeg gad nok vide, om nogen i og for sig sætter Pris paa at betale Skat, hvad enten det er gamle eller ny Skatter. Nej, de gamle Skatter ere virkelig heller ikke velkomne Gæster, naar de lade sig repræsentere ved Dyræbere, der komme ind ad Døren. At de ny Skatter ere det i endnu mindre Grad, er en Selvfølge, og derfor vil Forhandlingen om Spørgsmaal vedkommende Beskatningsordningen altid være meget vanskelig. Man kan let teoretisk opstille den Fordring, at en Skat skal være retfærdig, og det sker jo fra alle Sider her i Landet, men den ene finder det retfærdigt paa den Maade, og den anden finder det retfærdigt paa en anden Maade; sig selv kan man nok tilfredsstille, naar man skal betegne, hvad der er retfærdigt, men jeg gad se den Mand, der var i Stand til at komme frem med en Skat, om hvilken alle vilde sige: Det er den retfærdige, den rette Skat. Er der en, der vil komme med den Skat, beder jeg ham betro mig det, jeg vilde sætte meget stor Pris derpaa og vistnok være villig til at bringe den frem. Derfor maa man virkelig ikke lægge for megen Vægt paa, at der sker Indvendinger mod,

hvad der her er fremsat, hvis noget andet var kommet frem, vilde det ogsaa have regnet ned med Indvendinger. Det følger af sig selv, at de, der skulle svare denne Skat, forudsat, at den kommer frem, det ærede Medlem lige over for siger jo, at den er dødt. (Lauridsen: Med Guds Hjælp!) — ja, det bliver vel ogsaa med Folketingets Hjælp, men forudsat at den kommer frem, er det ikke givet, at de, der ere misfornøjede dermed, vilde være gladere ved at betale en anden Skat, eller at den vilde forme sig bedre for dem, det nærer jeg megen Tvivl om.

Et Spørgsmaal, som jeg indrømmer, at der er Tøje til at omtale, er dette: Er der overhovedet Trang til at indføre en ny Skat i Kjøbenhavn? Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn siger: Ja vel, vi skulle have flere Penge, og vi skulle have dem gennem en Skat, det ærede Medlem fra Køge (Alberti) siger: Nej, der er ingen Trang til ny Skat, og det ærede Medlem har anvendt megen Møje paa at godtgøre det. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem i alle Retninger har været lige heldig, jeg tror ikke, at hans Eksempler alle ere lige godt valgte, men det vil altid være en Skønssag, om man skal afholde en Udgift som Kapitaludgift eller som Aarsudgift, og det er egentlig det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fastede sig over. F. Eks., hvad Hospitaler og Stoler og den Slags Ting angaar, er det med Tøje indvendt mod det ærede Medlem, at naar det er Ting, der møde med en vis Regelmæssighed og vel at mærke medføre forøgede Udgifter, er det slet ikke givet, at man skal afholde dem som Kapitaludgift; det vil komme noget an paa, om Stadens Skatteindtægter ogsaa vokse i Forhold til den Slags Udgifter og i samme Forhold, som de ville møde, thi gøre de ikke det, er det klart, at man vil blive fattigere efterhaanden, hvis man afholder den Slags Udgifter som Kapitaludgift, og derfor turde det være klogt, at man ikke lægger dem for meget an som Kapitaludgifter, og hvis man laaner, i hvert Fald laaner paa meget kort Naremaal. Jeg indrømmer, at den Slags Ting ere tvivlsomme Spørgsmaal, men jeg maa tro Kommunalbestyrelsen og dens Medlemmer bedre, end jeg tror det ærede Medlem, og jeg ønsker ikke at fordybe mig i Undersøgelser om Kommunens Behov. De fleste, som kende Forholdene nærmere, ogsaa ærede Medlemmer her i Salen, have indrømmet, at der i og for sig var Tøje til at stifte Kjøbenhavns Kommune flere Indtægter igennem Beskatning. Saa sagde det ærede Medlem fra Køge og flere andre Medlemmer: Men Kommunen